

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 4. Qualis libertas requiratur ad peccatum internum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42521

contra legem Dei; Theologicum, est exercitium libertatis contra legem Dei, sive, est dictum vel factum vel concupitum contra legem aeternam, ut ex S. Aug. l. 22. contra Faustum c. 27. habet S. Th. 2. 2. q. 71. a. 6. Atque de hoc iam loquemur; postea à n. 49. de Philosophico.

¶ 2. Q. 3. An omnis actio hominis non amantis Deum aut adhuc in infidelitate constituti debeat dici peccatum. R_e. Negativè. Ita S. Th. in 2. dist. 40. q. 1. a. 5., & dist. 41. q. 1. a. 2. ad 2. & 3. Item 2. 2. q. 10. a. 4. ad 3., in quibus locis docet infideles & non habentes gratiam posse elicere actus bonos. Probatur, nam Alex. VIII. damnavit has propos. 7. Omnis humana actio deliberata est Dei dilectio vel mundi; si Dei, Charitas Patris est: si mundi, concupiscentia carnis, hoc est, mala est. 8. Necesse est infideli in omni opere peccare. u. Omne, quod non est ex fide Christiana supernaturali, quæ per dilectionem operetur, peccatum est. Vide dicta l. 2. n. 132. & dicenda hic à n. 67. & à n. 184.

¶ 3. Q. 4. Qualis libertas requiratur ad peccatum internum.

R_e. §. 1. Non sufficit libertas à coactione, sed requiritur libertas à necessitate, id est, potentia indifferens tum ad ponendum tum ad omitterendum actum, hinc damnata est hæc prop. 3. Jansenii, Ad merendum & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione.

¶ 4. §. 2. Etiam non sufficit qualiscumque libertas in causa, sive mediata, sed peccatum debet dependere à propria libertate operantis, hinc Alex. VIII. damnavit hanc 1. prop., In statu naturæ lapsæ ad peccatum mortale & demeritum sufficit illa libertas,

bertas, quā voluntarium ac liberum fuit in causa, peccato Originali & voluntate Adami peccantis. Et quamvis damnatio dicat, ad peccatum mortale, tamen eadem ratio est etiam de peccato veniali, hinc additur, & demeritum, quod etiam veniali convenit. Vide dicta l. 1. n. 743. & dicenda hic n. 74.

Q. 5. An ad peccatum requiratur advertentia ad legem Dei & ad malitiam objecti. R. Hęc quęstio videri posset otiosa, quia tamen anno 1699. 24. Aug. prodidit scriptum hoc titulo, Ecclesia Leodiensis Summo Pontifici Inn. X. &c. doctrinam Patrum Collegii Anglicani Societatis JESU Leodii denuncians, &c. ideo autem denuncietur doctrina, quia ad malitiam peccati contrahendam requirit advertentiam ad legem Dei & ad malitię objecti, necesse erit veritatem illam pluribus stabilire.

§. 1. Supponenda sunt hęc duo. 1. In omni peccato, quod committitur contra legem alterius, reperitur offensa: potest autem offensa esse vel materialis vel etiam formalis; tum est tantum materialis, si operans per suum actum det alteri motivum rationabile alicujus displicentiae, attamen nesciverit vel non cogitaverit hoc ipsi displiciturum, ut si quis de honore alterius detrahatur, nesciens vel non cogitans esse contra honorem, illa imminutio honoris justè displicet illi, qui in honoreatur, quamvis innuens honorem non sciat vel non cogitat se detrahere. Offensa formalis tum est, si operans per suum actum det alteri motivum rationabile displicantiae, sciens & cogitans ad jus, quod alter habet, ne hoc fiat, & hinc merito dicitur illum

A 5

forma-